Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 19 май 2017 г.
(OR. en)

9383/17

DEVGEN 104
ACP 51
RELEX 429
COHAFA 39

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
Дата:	19 май 2017 г.
До:	Делегациите
№ предх. док.:	9417/17
Относно:	Практическо осъществяване на връзката между хуманитарните действия и развитието — Заключения на Съвета (19 май 2017 г.)

Приложено се изпращат на делегациите заключенията на Съвета на тема „Практическо осъществяване на връзката между хуманитарните действия и развитието“, приети от Съвета на 3540-ото му заседание на 19 май 2017 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Проект за заключения на Съвета

Практическо осъществяване на връзката между хуманитарните действия и развитието

1. Светът днес продължава да е изправен пред изключително тежки кризи: 20 милиона души са изложени на риск от глад в североизточната част на Нигерия, Южен Судан, Сомалия и Йемен, над 65 милиона души са принудително разселени вследствие на конфликти, насилие и нарушения на правата на човека, в допълнение към разселените поради природни бедствия, включително вследствие на изменението на климата, а 130 милиона души разчитат на хуманитарна помощ. Хуманитарната система сама по себе си не може да се справи с толкова различни потребности и от такъв мащаб, още повече че кризите често връщат назад напредъка в областта на развитието, особено когато тези кризи се проточват във времето.

2. Както се посочва в Новия европейски консенсус за развитие, бедността, конфликтите, несигурността и принудителното разселване са дълбоко взаимосвързани и изискват последователни и всеобхватни мерки, включително като част от връзката между хуманитарните действия и развитието. Съветът отчита връзките между устойчивото развитие, хуманитарните действия, предотвратяването на конфликти и укрепването на мира, както и значението на дипломатическите и политическите решения в подкрепа на мира и сигурността, в съответствие с Глобалната стратегия на ЕС и Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие. Съветът подчертава, че е важно да се инвестира в предотвратяването и да се работи за преодоляването на основните причини за уязвимост, нестабилност и конфликти, като същевременно се посрещат хуманитарните нужди и се укрепва устойчивостта, и по този начин се намаляват рисковете.

3. Съветът припомня предишните си заключения[1] и резултатите от Световната среща на върха по хуманитарните въпроси и подчертава необходимостта от засилване на устойчивостта чрез по-успешно свързване на хуманитарната помощ и сътрудничеството за развитие, с цел предвиждане, подготовка и реагиране на кризи и природни или предизвикани от човека бедствия. От решаващо значение е по-нататъшното укрепване на оперативните връзки между допълващите се подходи на хуманитарната помощ, сътрудничеството за развитие и предотвратяването на конфликти, при пълно зачитане на хуманитарните принципи и на международното хуманитарно право.

4. Практическото осъществяване на връзката между хуманитарните действия и развитието изисква обща визия и културни промени в организациите, които да доведат до нови подходи в политиките и правните рамки с цел систематично стимулиране на взаимното допълване, полезните взаимодействия и сътрудничеството между факторите в областта на хуманитарната помощ и развитието и други заинтересовани участници. Основната цел е при първа възможност да се насърчават последователни работни методи, които са по-ефективни и ефикасни при анализирането на факторите за несигурността, уязвимостта и конфликтите, както и на местните/националните способности за преодоляване на рисковете и уязвимостите, и при разработването на превантивни мерки, подобряването на реакцията, подкрепата за възстановяване и стабилизиране на ранен етап, посрещането на потребностите, изграждането на самостоятелност и намаляването на рисковете. По този начин първоначалният и непрекъснат акцент следва да бъде върху постигането на колективни резултати, също и на национално равнище, чрез работа в сътрудничество и взаимно допълване през институционалните граници въз основа на сравнителните предимства на всяка общност от участници, при пълно зачитане на хуманитарните принципи и като се използват полезните взаимодействия за постигане на целите за устойчиво развитие.

---

[1] Заключения от 19–20 ноември 2007 г. относно отговор на ЕС при ситуации на несигурност; заключения от 28 май 2013 г. относно подхода на ЕС към устойчивостта; заключения от 12 май 2014 г. относно всеобхватния подход на ЕС; заключения от 12 май 2016 г. относно Световната среща на върха по хуманитарните въпроси; заключения от 12 май 2016 г. относно подхода на ЕС към принудителното разселване и развитието.

5. Сътрудничеството за развитие и хуманитарната помощ трябва да бъдат замислени и реализирани така, че да се допълват в по-голяма степен, за да отговарят по-бързо и по-ефективно на динамиката, свързана с нестабилността, бедността и уязвимостта. Факторите в областта на развитието следва да могат да поддържат присъствие по време на кризи с цел оказване на подкрепа за устойчивостта и прехода към развитие по предвидим начин още на ранен етап и да ориентират своята реакция така, че да обхваща дейностите за изграждане на устойчивост. Борбата срещу първопричините за нестабилността, уязвимостта и конфликтите трябва да бъде водена в съответствие с петте цели за изграждане на мира и държавността[2], включително чрез утвърждаване на правата на човека и приобщаващо управление, чрез преодоляване на структурните неравенства и намаляване на основните рискове. Влошаването на околната среда и изменението на климата увеличават риска от конфликти и затвърждават уязвимостта. Следователно е наложително изграждането на местен капацитет за намаляване на риска и подготвеност, както и укрепването на поминъка за постепенно слагане на край на зависимостта от хуманитарна помощ чрез изграждане на самостоятелност, така че уязвимите общности да могат да издържат на бъдещи кризи, предизвикани от природата и човека, още в процеса на възстановяване от такива кризи.

6. Съветът изтъква значението на систематичното включване на принципа за равенство между половете в контекста на връзката между хуманитарните действия и развитието. По специално, изцяло следва да бъдат взети под внимание ролята на жените като фактор за промяна, включително в хуманитарната дейност, помощта за развитие, изграждането на мир и сигурност, посредничеството, помирението и възстановяването, предотвратяването на конфликти и кризи, както и по-голямата им уязвимост по време на кризи. Освен това в рамките на целия цикъл на ответни действия следва да бъдат взети предвид различните нужди на хората в уязвимо положение, включително на хората с увреждания, жертвите на свързаното с пола насилие, разселените лица, възрастните хора и децата.

7. Съветът изтъква значението на навременния обмен на информация от заинтересованите страни в хуманитарната област и областта на развитието и систематичните съвместни контекстуални анализи, които установяват рисковете и правят оценка на причините за нестабилността, капацитета за адаптиране и издръжливостта на различни равнища. Когато е възможно, съвместните контекстуални анализи следва да подпомагат инициираното от съответната държава планиране на реакцията и да дават възможност за гъвкаво финансиране. Те следва да се провеждат на ранен етап и на редовни интервали от време, включително като се използва информация от системите за ранно предупреждение, която би могла да предизвика действия на ранен етап.

---

[2] https://www.newdeal4peace.org/peacebuilding-and-statebuilding-goals/

8. Съветът приветства различните текущи инициативи, насочени към насърчаване на взаимното допълване и сътрудничеството между заинтересованите страни в хуманитарната област и развитието, включително в рамките на подхода на ЕС към принудителното разселване и развитието. Съветът насърчава Комисията и държавите членки да продължат да осъществяват тази връзка и да въведат този подход в редица пилотни страни, които ще бъдат предложени от Комисията в консултация с държавите членки, с оглед на систематизирането на сътрудничеството, засилване използването на добрите практики и генерирането на данни. За тази цел заинтересованите страни в хуманитарната област и развитието следва да бъдат насърчавани да определят колективни резултати в съответствие с общата цел за укрепване на устойчивостта, участието, поминъка и местния капацитет, по-специално сред най-уязвимото население.

9. Освен това Съветът изтъква необходимостта от подобряване на вътрешната координация в рамките на институциите на ЕС и между ЕС и неговите държави членки, както и външната координация с други заинтересовани страни, включително нови донори, департаменти и агенции на ООН, регионални и многостранни банки за развитие, при провеждането на съвместни анализи и планиране, с цел набелязване на нуждите и привличане на допълнителни възможности, ноу-хау и ресурси. Иновативните партньорства с частния сектор са от ключово значение и когато е уместно, следва да се търсят активно.

10. Съветът насърчава засиленото използване от заинтересованите страни в хуманитарната област и областта на развитието на многогодишно планиране и цикли за програмиране, на съвместни анализи на риска и уязвимостта, на свързано планиране, както и на координирани подходи за програмиране, когато е приложимо, които да се основават на по-доброто познаване на контекста в социално-икономическата и политическата сфера и сферата на сигурността в страната на изпълнение и при пълно зачитане на хуманитарните принципи. Това изисква гъвкави и добре координирани финансови инструменти и условия, позволяващи бързо реагиране и адаптиране при неотложни и възстановителни дейности, особено в случаи на нестабилност, както и за целите на превенцията. Това изисква и засилено използване на многогодишно финансиране, ако е целесъобразно, за по-ефективни действия по отношение на продължителните кризи. Оценката на неотдавнашния опит в областта на доверителните фондове на ЕС би могла да даде полезен принос в това отношение.

11. Интервенциите в областта на развитието в нестабилни и засегнати от конфликти ситуации следва да са съобразени с подхода за „ненанасяне на вреда“ и е необходимо да следват по-съобразен с обстоятелствата и по-гъвкав подход на планиране, като отчитат високия риск от неуспех и необходимостта от бързо адаптиране към промени в положението. Програмите и оперативните механизми следва да предвиждат непредвидени разходи за справяне с променящите се рискове. По време на програмния цикъл е важно ЕС, неговите държави членки и останалите заинтересовани страни да продължат да правят критична оценка на напредъка си, отчитайки дългосрочното му въздействие върху мира и динамиката на конфликтите.

12. Съветът изтъква колко е важно да се укрепват демократичната ангажираност на национално и местно равнище, ръководната роля на правителствата и способностите им за управление, наред със способността да изграждат системи, способни да реагират бързо на рискове, в т.ч. системи за социална закрила, с цел подобряване на прозрачността и отчетността, както и способността на правителствата да намаляват насилието, да изграждат приобщаващи общества и да подобряват предоставянето на услуги, социалната справедливост и икономическите възможности на хората и общностите, засегнати от кризи. Ключовата роля на гражданското общество, включително на местните НПО, за утвърждаване на диалога и помирението, за насърчаване на социалното възстановяване и сближаване следва да намери пълно признание. Диалогът на местно равнище, посредничеството и подходящите механизми за управление следва да бъдат укрепвани с оглед на приобщаването на общностите, тяхното участие и обратната информация. Разработването на местни и национални стратегии за намаляване на риска от бедствия , в т.ч. на механизми за застраховане срещу рискове от бедствия, които да дават възможност за поемане на отговорността за ответните действия на местно равнище и да увеличават предсказуемостта на финансирането, както и разработването на подход за управление на рисковете от бедствия, обхващащ цялото общество и всички заплахи, са също толкова важни за намаляването на нестабилността и уязвимостта и за засилването на устойчивостта.

13. Съветът изтъква необходимостта от продължаване на натрупването на опит и поуки от действията на място и призовава Комисията да разгледа начините за обмен на добри практики и информация, включително чрез платформата *Capacity4Dev* с оглед на разработването на ефективни и практически инструменти и устойчиви решения. Съветът приканва Комисията и ЕСВД в рамките на една година да докладват за напредъка по практическото осъществяване на тази връзка, включително за дейностите с държавите членки. Необходимо е да бъдат осигурени подходящи връзки със съществуващи и сходни механизми за докладване.